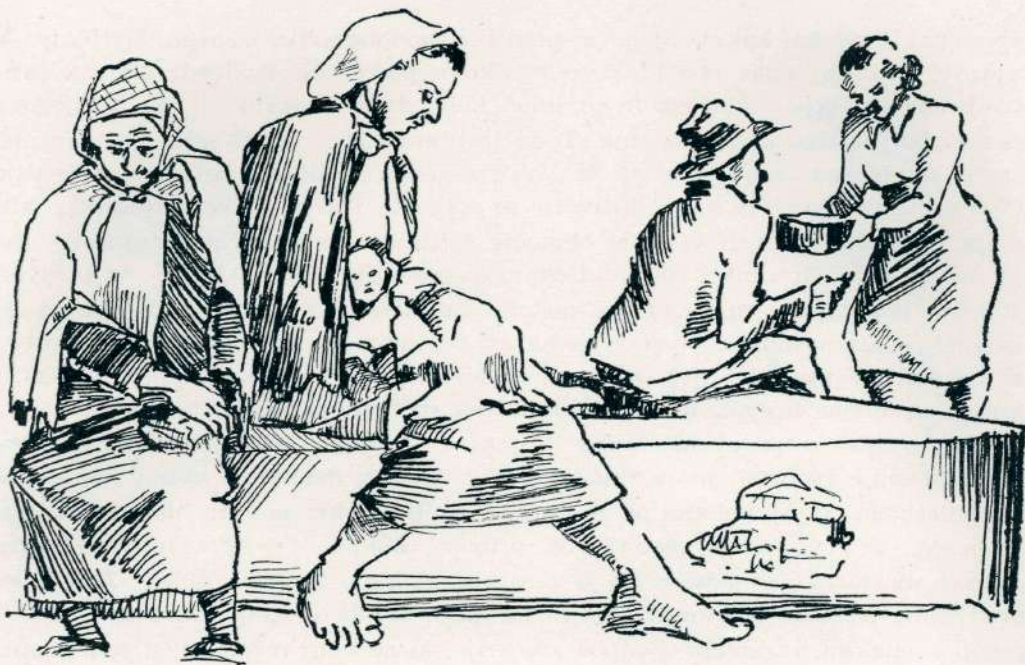

Književnost

Alojz Gradnik, Zlate lestve. Pesmi. Natisnila in založila Narodna tiskarna d. d. v Ljubljani. 1940. Str. 112.

Komaj dobri dve leti potem, ko je izšla pesnikova predzadnja zbirka »Večni studenci« (1938), nas je Alojz Gradnik presenetil z novo knjigo poezij. Čeprav se avtor medtem ni Bog vedi kako pogosto oglašal v javnosti, vsebuje njegova zadnja pesniška zbirka, ki ima naslov »Zlate lestve«, skoraj šestdeset pesmi. Od njih je bilo poprej objavljenih razmeroma malo. V Dejanju so izšle pesmi »Gozd v jeseni«, »Vprašanje« in »Nova Golgota«, v Obzorjih »Jesen na Doberdobo«, v Umetnosti »Davno že v grobu si...«, »Nevesti« in »Tužna pesem«, v Našem rodu »Uspavanka med vojno«, v Misli in delu »Na prvi postaji«; pesem »Orel in smreka« pa je bila tiskana v slovenski številki sara-jevskega »Pregleda« (junij—julij 1939). Vse druge pesmi pa so prvič objavljene šele v zbirki, ki tako priča ne samo o avtorjevi veliki plodovitosti in neumorni delavnosti, ampak predstavlja s te strani redkost, saj so pesniške zbirke pri nas navadno in večinoma le ponatisi iz revij.

Pesmi so razdeljene v pet ciklov z naslovi Reka življenja, Napisi za mesece, Nova Golgota, Blizu zemlje in Blizu neba. Poglavitna značilnost naj-novejše Gradnikove poezije, ki pa se v tem naslanja na predzadnjo zbirko, je v približevanju od subjektivnega k objektivnemu, od osebnega k splošno-veljavnemu, kar se kaže deloma tudi v obliki, ki je še bolj vezana, kakor smo bili tega pri pesniku vajeni že doslej. Razen tega je značilno, da so zopet skoraj popolnoma izostali erotični motivi, ki so bili zanj slej ko prej tako pomembni. Kljub temu pa se Gradnik tudi v pričujoči zbirki ni docela izneveril osebnim izpovedim, ki pa prav tako pričajo o spoznanjih in dognanjih